

N:o 54.

Af Herr **Wallenberg**, om ändring af nu gällande stadganden rörande auktioner å utmätt fast egendom.

Under åberopande af de motiver, som blifvit anförda uti min motion N:o 53, tillåter jag mig fästa uppmärksamheten på olämpligheten af anställandet af fler än en auktion, då konkursmassa tillhörig eller i mät tagen fast egendom skall försäljas. De föregående auktionerna hafva redan nedsjunket till en tom formalitet, hvilken likväl onödigtvis upptager personers tid, som kunde bättre användas. Det har jemväl inträffat, att högre anbud erhållits vid någon af de auktioner, då försäljning icke kommit till stånd, än vid den slutliga ovilkorliga försäljningen. Bestämmelsen om många auktioner qvarstår från en tid, då det enda annonseringssättet var uppläsandet från predikstolen. Nu då den periodiska pressen på det fullständiga sprider kännedomen om dylika försäljningar behöfver ej öfverraskningar befaras, men genom flera auktioner kan lätteligen inträffa, att en köpare misstager sig om hvilken auktion det är, och efteråt finner egendomen försåld till ett pris lägre än han varit hugad betala. Inga fördelar, blott onödiga kostnader och andra olägenheter uppkomma för den säljande.

På grund af hvad jag anförde vågar jag vördsamt föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta,

att ur Kongl. Förordningen af den 18 December 1823 angående verkställighet af auktioner å utmätt fast egendom samt till samma ämne hörande Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1835, samt Konkurslagen af den 18 September 1862 med Kongl. Förordningen af den 5 November 1867, samt utur alla andra möjligen gällande författningar må uteslutas alla bestämmelser om flera än en auktion, och de novilkorlig, å i mät tagen eller konkursmassa tillhörig fast egendom.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. O. Wallenberg.